

за това и ще я оставимъ ; ный нѣма ни да я четемъ, ни да я наричаме, нито пакъ да я знаеме до извѣстно време, Ный ще гледами онѣзи букви само, които чувами, и тѣй, както ги чувами, или съ други думи, ный ще наричами буквитѣ по *звукътъ имъ* или ще ги изучаваме по *звукътъ имъ*. И тѣй за да съставими думата *сакъ* трябва ни три звука (или три букви) ; треба *с-а-къ*. На противъ ако земемъ и съединяваме буквитѣ на тѣзи дума, като наречемъ буквата съ този звукъ, както сме са учили, и какъвто звукъ тя нѣма въ думата, то тогива сами ще са увѣримъ, колко голѣмо безсмыслие ще излезе ; Напр. на мѣсто думата *с-а-къ* която лесно ся прочита, ще бжде *слово азъ-како-еръ*, или *се-а-ке-еръ*-просто безсмыслие ; а пакъ и сками да докажими на дѣтето, че отъ тѣзи звукове ще са състави единъ звукъ или една дума *сакъ*. Испитайте са да произнесете високо думата *шишъ*. Произнесете я нѣколко пѣти и ся услушвайте, какви звукове има въ тѣзи дума ? Ето какви : първо чувами *шишъ* или просто *шъ*, като че гжската шишка ; послѣ ясно чувате *и шии* ; най подиръ ясно чувате пакъ *шъ*. Дѣто ще са рече, че ные чувами само тѣзи звукове въ думата *шишъ* която може и да са напише и безъ *ъ* просто *шиш*. Да земиме още една дума *варъ* първо чуваме *ввввъ*, или просто *въ* ; послѣ ясно чуваме *аааааа* ; най подиръ чуваме, като че кучето рѣмжи *рррръ* или просто *ръ* и т. н. Отъ тука са вижда, че думитѣ *сакъ* и *варъ* състоятъ отъ звуковетѣ *с-а-къ* и *в-а-ръ* ; като е тѣй, то кога